

[2] Messias est & manet lapis offensionis: ad hanc A
Petram omnes collimant sagitta, &c. Luc. II, 34. Jes.
VIII, 14. Rom. IX, 32.

[3] Intuitu hujus vilipendamus opprobria propria.
1. Petr. II, 21.

USUS E VERSU LIII.

Vide eandem hanc clausulam Psalm. XLI, 14. Lau-
dandus nim. Deus, etiam in angustiis mediis, Job. I, 21.
Actor V, 41. Spes jubulare incipit Deumque celebrare,
etiam si malorum finem nondum vidit.

PSALMI XC. DISPOSITIO.

Vita brevis, misera. Disce mori. Causa mortis.

Est hic I. Elogium Dei benedicti; (1) à
benignitate erga suum populum: *fui-
sti nobis perfugium per tot generationes:*
v. 1. (2) ab aeternitate quoad seipsum: *tu à se-
culo in seculum usque es & fuisti Deus, antequam
fierent montes & terra:* v. 2. (3) ab imperio ir-
refragabili: *hominem corrumpes, homines re-
vocas:* v. 3. (4) ab immensurabilitate: *mille
anni in oculis tuis tanquam dies heri prae-terlap-
sus, aut tanquam vigilia nocturna:* v. 4.

II. Deploratio humanæ vanitatis: (1) *ab-
ripis eos:* (2) *somno asfūnantur:* v. 5. imò (3)
gramini, mane florenti, vespere evanido: v. 5. B
6. (4) *consumimur per iram tuam:* v. 7. dum sc.
iniquitates nostras examinas accuratè: v. 8. (5)
vita nostra abscedit quasi confabulatio, vel ha-

*litus, v. 9. (6) terminus vitæ est brevis: LXX. vel
LXXX. annorum:* v. 10. (7) vitæ occupatio-
nes: *labor & iniquitas:* ibid. (8) exitus inopi-
nus, *succidi*, item *avolare nos faciens:* ibid.
(9) *nos ad hæc omnia, præcipue, iram tuam,
stupidi:* v. 11.

III. Gratiæ petitio. (1) *doce nos numerare
dies nostros:* ut (2) *afferamus cor sapiens:* v. 12.
(3) *revertere ad nos: quousque?* v. 13. (4) *mise-
rere servorum tuorum:* ibid. (5) *exple nos manè
gratiâ tuâ:* consequens: *cantabimus & letabi-
mur quotidie:* v. 14. (6) *exhilara nos pro ratio-
ne annorum arumnesorum;* v. 15. (7) *opus tu-
um gloriosum patefiat servis tuis:* v. 16. (8) *sit
super nos Domini suavitas:* v. 17. (9) *opus ma-
nium nostrarum confirmet:* ibid.

PSALMUS XC.

EXPLICATIO VERSUS I.

פְּרַחַתְּ *precatio:*) pro avertenda scilicet pla-
gâ mortis violentæ, ex lue pestifera, ut commu-
nior fert conjectura, oriundæ. Tribuitur verò
hæc inscriptio non nisi quinque Psalmis, XVII,
LXXXVI, & CXLII, 1. qui vocantur precatio Da-
vidis; CII, 1. ubi nullius mentio fit nominis pro-
prij, **הַפֶּחַחִי** afflicti, quando anxius est, &c. &
denique huic nostro. De voce ipsâ consule
Psal. XXXIX, 13.

לְמֹשֶׁה *Mosis:*) quâ videlicet usus est tum
ipse, quando peccavit populus secundum
Chald. tum populus quoque Israëliticus, formu-
lam hanc edoctus. Mosen verò tum hujus, tum
sequentium X. psalmorum anepigraphorum au-
torem esse, censuit *Hieron. epl. ad Cypr.* Et quidem
Coppenio psalmus hic videtur conscriptus sub fi-
nem vitæ tædiò annorum 40. *Luther. tom. 4. Jen. f.*
522. tantum hunc, non seqq. vult Mosis psalmum.
R. Saadia, referente Kimchiò, Mosen pro filiis Mo-
sis, i. e. Levitis cantantibus poni, vult. ineptè.

אִישׁ הָאֱלֹהִים *vir Dei:*) i. e. prophetæ illi-
us insignis ac incomparabilis. Ita namque **אִישׁ**
seorsim aliàs pro virò forti aut primariò solet
poni, sicut **אִישׁ פְּלֵבֵי** pro plebejo atque vili; uti mo-
nitum *Psal. XLIX, 3.* Cum adjunctò autem geni-
tivo, *Elobim*, tribuitur personis peculiariter à
Deò instructis, ablegatis atque inspiratis, ut *Jud.*
XIII, 6. *vir Dei venit ad me, cujus aspectus erat
sicut angeli Dei, vers. 8. obsecro Domine, vir
Dei, quem misisti, veniat quæso iterum, &c. 1.
Samuel. II, 27. venit vir Dei ad Eli, i. e. prophe-
ta: cap. IX, 6. en nunc vir Dei (Samuel) est in istâ
civitate. 1. Reg. XII, 22. fuit verbum Domini ad
Semaja virum Dei: cap. XIII, 1. ecce vir Dei venit
de Judâ in verbo Domini &c. cap. XVII, 18. quid
mihi & tibi vir Dei? (ò Elia.) vers. 24. nunc no-
vi, quòd vir Dei es. Atque sic Mofi quoque idem
tribuitur titulus *Deuter. XXXIII, 1. Jos. XIV, 6. &c.**

Hinc simul constat, quid **אֱלֹהִים** **אִישׁ** de-
signet 1. *Tim. VI, 11.* & 2. *Tim. III, 17.* nimirum mi-
nistrum ecclesiæ, legatione fungentem Dei no-
mine, qui quod agit, nomine Dei sui agit, ipsi
totus consecratus, ipsiusque solum negotia cu-
rans ac expediens confer 2. *Petr. I, 21.* acti à Spi-
ritu Sanctò locuti sunt **אֱלֹהִים** **אִישׁ**,
Chald. נְבִיאָה רַבִּי.

אֲשִׁלֵּם *asylum fuisti nobis:*) i. e. ad te, Domi-
ne, in cunctis nostris angustiis periculisque
prioribus confugimus semper, tanquam ad ar-
cem munitissimam aut locum privilegiatum,
quorsum nulla hostium penetrare potuit im-
portunitas, à te nunquam fuimus ob indignita-
tem nostram depulsi, apud te reperimus semper
nostram sufficientiam, tanquam in domò vel
habitatione instructissimâ, apud te securè latita-
vimus adversus quoslibet adversitatum imbres,
æstus, procellas &c. vide *Psal. XXVI, 8. LXVIII,*
6. ubi templum Dei vocatur אֲשִׁלֵּם, item Psalm.
*LXXI, 1. sis mihi אֲשִׁלֵּם, Psalm. XCI, 9. Excel-
sum posuisti אֲשִׁלֵּם. Videtur simul ab Israelis va-
gabundam in desertò & inter peregrinos respi-
cere commorationem, ubi propriis destitueba-
tur domiciliis; quorum tamen locum supplevit
ipse Deus, à cunctis protegens injuriis, &c. Ac-
commodant huc nonnulli, quod Ebrai Deum
vocent אֲשִׁלֵּם locum, quia cuncta instar loci, poten-
tiæ ac providentiæ ambitu complectatur. Quâ
de re vide, si lubet, *Raimund. pugion. fid. fol. 433-
565. & Voisin Theol. Jud. p. 270. seq. Luth. Zusflucht:*
*fic & Belgæ. Quomodo hinc sequatur resurr. do-
cet Luther. comm.**

אֲשִׁלֵּם *nobis:*) scil. Abrahami Israelisque poste-
ris, quibuscum iniisti fœdus, adeò ut nos cir-
cumcisi semper peculiari gavisi simus tutamine
secundum singulas generationes, uti loquun-
tur id annales sacri, & tunc atate Mosis in recen-
ti erat apud singulos memoriâ.